

Sygnatura akt VII U 1560/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Protokolant: Kalina Tanaś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2013 r. w J.

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 04.12.2012r., znak: (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 04.12.2012r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. P. prawo do emerytury od dnia 05.11.2012r.

Sygn. akt VII U 1560/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.12.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił S. P. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował 14 lat, 2 miesiące i 6 dni stażu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał za udowodniony jako praca w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01.09.1989 r. do 31.12.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...)w L., ponieważ nie przedłożono świadectwa pracy w szczególnych warunkach, natomiast w świadectwie pracy z dnia 17.02.2003 r. nie podano podstawy prawnej – tj. właściwego przepisu branżowego, z kolei wystawca zaświadczenia z dnia 05.11.2012 r. dot. powyższego okresu (...) Sp. z o.o.w J. nie jest pracodawcą ani następcą prawnym pracodawcy wnioskodawcy.

S. P. wniósł od powyższej decyzji odwołanie domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach w kwestionowanym przez organ rentowy okresie zatrudnienia na stanowisku zbrojarz-betoniarz.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. urodzony (...) był w okresie od 01.09.1989 r. do 17.02.2003 r. zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w L., w tym w okresie od 02.01.1992 r. do 31.12.1998 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony na stanowisku zbrojarz-betoniarz wykonując wszelkie prace zarówno zbrojarskie, jak i betoniarskie związane z budową oraz konserwacją mostów. W okresie od 23.09.1992 r. do 14.11.1992 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego.

/dowód: świadectwo pracy z 17.02.2003 r. – k.12 akt emerytalnych;

akta osobowe wnioskodawcy, w tym angaże, karta obiegowa zmiany (k.1-13);

zeznania wnioskodawcy – e-protokół (...):03:36 i dalej;

częściowo zeznania T. K. – e-protokół (...):13:24 i dalej;

zeznania E. T. – e-protokół (...):19:53 i dalej/

W dniu 07.11.2012 r. S. P. złożył wniosek o emeryturę, który decyzją z dnia 04.12.2012 r. został rozpoznany odmownie w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował 14 lat, 2 miesiące i 6 dni stażu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał za udowodniony jako praca w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01.09.1989 r. do 31.12.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w L., ponieważ nie przedłożono świadectwa pracy w szczególnych warunkach, natomiast w świadectwie pracy z dnia 17.02.2003 r. nie podano podstawy prawnej – tj. właściwego przepisu branżowego, z kolei wystawca zaświadczenia z dnia 05.11.2012 r. dot. powyższego okresu (...) Sp. z o.o. w J. nie jest pracodawcą ani następcą prawnym pracodawcy wnioskodawcy.

/dowód: wniosek z dnia 07.11.2012 r. – k.1 akt emerytalnych;

decyzja z dnia 04.12.2012 r. – k.43 akt emerytalnych/

Wnioskodawca nie pozostaje w zatrudnieniu, udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,

- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury podając, że nie spełnił on warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Sąd zważył przy tym, że organ rentowy kwestionował jedynie prawidłowość przedstawionych przez wnioskodawcę dokumentów, tj. świadectwa pracy oraz zaświadczenia na okoliczność pracy w warunkach szczególnych.

Należy zauważyć, że co do zasady w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. W postępowaniu sądowym możliwe jest również dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w tym przepisie (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84).

Sąd dopuścił zatem dowód z akt osobowych wnioskodawcy, z jego zeznań oraz z zeznań świadków. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że wnioskodawca będąc zatrudnionym na stanowisku zbrojarza-betoniarza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zbrojarskie i betoniarskie przy budowie bądź konserwacji lub naprawie mostów. Oceniając zeznania świadków i wnioskodawcy Sąd miał na uwadze treść dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych, z których jednoznacznie wynikało, że wnioskodawca na stanowisku zbrojarza-betoniarza był zatrudniony w okresie od 02.01.1992 r. do 31.12.1998 r., wcześniej pracując jako robotnik mostowy, zaś później jako palacz-dozorca i konserwator dróg. Dodatkowo w okresie od 23.09.1992 r. do 14.11.1992 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego.

Zdaniem Sądu praca wnioskodawcy na stanowisku zbrojarz-betoniarz pokrywała się z pracą określoną w wykazie A dziale V poz.4 Rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r. tj. pracą zbrojarską i betoniarską. Wskazywanie dalszych przepisów branżowych należało uznać za zbędne. Sąd zważył bowiem, że są to przepisy już nieobowiązujące, mające obecnie jedynie charakter pomocniczy, istotny dla celów interpretacyjnych, a nie prawny. O pracy w szczególnych warunkach decyduje przede wszystkim jej charakter, a nie nazewnictwo oraz restrykcyjne podejście do wykazujących ją środków dowodowych.

Biorąc pod uwagę okres przyjęty przez organ rentowy z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w N., a także w Rejonowym Oddziale Biura Wojewódzkiego Związku (...)w B. oraz okres zatrudnienia na stanowisku zbrojarza-betoniarza (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego) Sąd uznał, że wnioskodawca spełnił przesłankę co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie mu prawa do emerytury od dnia 05.11.2012 r., tj. od dnia ukończenia przez wnioskodawcę 60 lat.